

[Wilhelm.]

kvadratmeter, og som i forvejen i gennemsnit har fået denne særskat på næsten 1.000 kr. pr. lejlighed, skal i det kommende par år altså have yderligere en særskat på et sted mellem 100 og 200 kr. De ting kan vi selvsagt ikke medvirke til.

Med hensyn til det andet forslag har vi sympati for det, der står om fondens udvidelse og også dens udvidede anvendelsesområde. Vi har selvsagt også sympati for, at man maksimerer rentesikringsaftrapningen til 7 kr. pr. m² årlig. Men jeg vil godt pointere, at for os at se er det utilstrækkeligt; det er ikke noget, der sikrer imod, at huslejerne i disse byggerier ikke i overenskomstperioden stiger mere end den indkomstramme, man har søgt at påtvinge folk.

Som hr. Kaj Hansen sagde: når man sammenligner med, hvad man har tiltænkt ejerboligerne i den samme periode, så bliver misforholdet simpelt hen grotesk. 7 kr. pr. m² alene på rentesikringsaftrapningen, sammenholdt med de andre, der på det, man kan sammenligne med, altså andre former for kapitalydelse, er maksimeret reelt til omkring en kroners penge pr. m², det er ikke noget, der nærmer sig en ligestilling. Det er noget, der fjerner os yderligere fra den ligestilling, vi er meget, meget langt fra i forvejen.

Dertil kommer altså – hvad jeg trak frem i åbningsdebatten i torsdags og stillede spørgsmål om, men som jeg ikke kunne få svar på – hvad er det, man har tænkt sig den 1. april 1979? Der vil jeg gerne takke for, at forslaget i hvert fald med sine bemærkninger på dette punkt er så tydeligt, som det er. Der er ikke skygge af tvivl tilbage. Det var rigtigt, som jeg forudså, at der er tænkt en huslejeeksplosion i disse byggerier fra den 1. april 1979. Der er givet eksempler her med et endda moderat eksempel, et af dem, der ligger sådan nærmest i bunden af rentesikringsaftrapningen, men alligevel når man frem til, at der kommer en huslejeeksplosion. I de lidt mere vanskelige tilfælde, som heller ikke er utypiske, er det alene på denne konto altså noget med en huslestigning på 500 kr. pr. måned fra den 1. april 1979.

Der står ganske vist, selvfølgelig fremhævet, de andre ting her i bemærkningerne. Der står i de almindelige bemærkninger:

»Forslaget betyder, at de lejestigninger, der i ovenstående eksempel er beregnet til ca. 1.800 kr. årligt ved de gældende regler, be-

grænses til ca. 1.000 kr. i hvert af årene 1977 og 1978.«

Så bliver der sat punktum, men det burde man ikke. Så burde man naturligvis have tilføjet: og til gengæld bliver på 3.400 kr. i 1979. Det er som sagt et moderat eksempel, hvor rentesikringsaftrapningsbeløbet kun skulle have været 16 kr. Vi ved, det typiske er 18 kr., og vi ved, at der er mange, der er oppe på 23–24 kr. pr. m².

Så meget om de konkrete forslag. Nu er det jo den mere principielle gennemgang her ved første behandling, og jeg vil da godt benytte lejligheden til at prøve at sætte det lidt i sammenhæng, for det, der sker nu, er, at man i virkeligheden forhindrer en samlet debat om det boligforlig, der blev indgået her med februarforliget.

Vi har hørt en masse snak om, og der har været lavet en masse PR på, at forligspartierne har siddet i januar, og for så vidt helt tilbage til november, og forhandlet om, som man sagde, flere hundrede millioner kroner, der skulle lette det for lejerne, og en løsning, der skulle ligestille lejere og ejere. Hvad er det så vi ser? Der er en prisværdig kort og klar opstilling af, hvad det er vi ser. I den oversigt, vi fik over statsfinanserne for en uge siden, fremgår det klart og tydeligt på side 6, der handler om boligforligets konsekvenser med hensyn til merudgifter og merindtægter, at i de 2 år, dette drejer sig om, er der tale om en besparelse for det almennyttige byggeri på 28 mill. kr., og så er der tale om en udgiftsførogelse til ejerboligerne på 420 mill. kr.

Det er finansministerens tal, og det er, hvad man kalder ligestilling mellem ejere og lejere. Der er altså ikke tale om, som fru Kirsten Jacobsen sagde, merudgifter til det ene og det andet og det tredje inden for almennyttigt byggeri. Der er tale om en direkte besparelse over 2 års perioden på 28 mill. kr., plus, hvad der selvfølgelig slet ikke står sådan et sted som her, den ekstra særskat, som lejerne i det ældre almennyttige byggeri bliver udsat for, på ca. 30–40 mill. kr. i den samme periode. Over for det står så selvejerne, som i forhold til det, man hidtil har forudsat i finansloven og i budgetoverslagene, får en besparelse på 420 mill. kr.

Så noget rigtigt har der været i den dér snak om, at man sad og forhandlede lettelser i størrelsesordenen 200 mill. kr. om året. Men til hvem? I hvert fald ikke til noget, der bare lig-